

[Elgaard.]

Loven tager Sigte paa, uden at gennemføre Lovbestemmelser, hvorfor i Alverden skulde man saa gaa til at gennemføre Lovbestemmelser?

Den højtærede Socialminister sagde, at han var skuffet ikke mindst over Venstres afvisende Stilling overfor disse 3 Lovforslag, og at det blev nødvendigt, at man snart blev klar over, at der maatte gøres noget alvorligt for den Ungdom, der nu havde gaaet ledig i Aarevis, og at Krise-lovgivning hjalp ikke i det lange Løb, bl. a. af den Grund, at Pengene ikke kunde skaffes. Deri er jeg enig med den højtærede Socialminister, men Ministeren tager efter min Opfattelse fejl, hvis han mener, at blot Lovgivningsmagten bliver ved med at foretage en Række Foranstaltninger paa samme Linie som de Lovforslag, vi her behandler, vilde man gøre noget for Ungdommen, og saa vilde man i stor Udstrækning afhjælpe den store Ledighed. Jeg synes, det er umuligt, at man kan have den Opfattelse, dertil er disse Lovforslag med de begrænsede Omraader, de spænder over, slet ikke Midlet, ikke under nogen Form.

Jeg maa derfor fastholde den Linie, som laa i mine Udtalelser i Gaar. Vi er rede til gennem Udvalgsarbejdet at gaa ind for en Vurdering, en Overvejelse ogsaa, af de Spørgsmaal, der er rejst i Forbindelse med disse Lovforslag, og det kan den højtærede Minister jo ikke formene os. Den højtærede Minister sagde, at han havde brugt Maaneder til sammen med sine Embedsmænd at forberede bl. a. disse Forslag. Saa vil det da ogsaa være rimeligt, at man fra Lovgivningsmagts Side siger, at vi afviser ikke disse Forslag haanligt eller koldt eller betragter dem som værdiløse, men vi vil overveje og forhandle om de Spørgsmaal, der ligger deri; og jeg sagde i Gaar, at Venstre ikke er fremmed for, at hvor der gennem Tilskud kan skaffes Arbejde, der i alt Fald ikke betinger større Tilskud, end den sparede Arbejdsløshedsunderstøttelse andrager, finder vi det rimeligt og fornuftigt, at dette gøres, selvfølgelig. Det er derfor klart, at vi ikke helt afviser Formaalet som slet ikke til at have med at gøre; men vi ønsker paa det nuværende Tidspunkt ikke at erklære os villige til at stemme for Lovforslagene, hvorimod vi er villige til at behandle dem nærmere i et Udvalg.¹

Formanden: Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at det er Hensigten at tilendebringe Behandlingen af disse Lovforslag i dette Møde.

Bouet: Det ærede Medlem Hr. Rager sagde i Gaar i Anledning af min Udtalelse om, at vi fra vor Side i Udvalget vilde, som Venstre ogsaa havde givet Udtryk for, gaa ind i en objektiv Forhandling, at den højtærede Socialminister maaske var bedre tjent med Resultatet af en saadan objektiv Forhandling end med min subjektive Opfattelse, som jeg havde givet Udtryk for her fra denne Talerstol.

Ja, det er højt sandsynligt, at naar man nøje skal overveje de Fordele, som den her foreslaaede Lov kan muliggøre, og de Vanskeligheder, som den kan foraarsage, vil Stillingen efter en saadan objektiv Behandling være mindre ønskværdig for Ministeren, end hvis jeg lod min subjektive Opfattelse, som jeg har givet Udtryk for, blive tilbage her i Salen. Det ærede Medlem betonedes kraftigt, at i denne Forbindelse var jeg Subjektet. Han ligesom understregede dette Ord, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem med sin fine og noble Karakter vilde sige mig en Venlighed og gjorde det ud fra sit Kendskab til dette Ord, idet Subjekt jo er Betegnelsen for et iagttagende, tænkende, følende og handlende Individ. Han vilde naturligvis understrege, at jeg netop havde tænkt over disse Sager, at jeg følte med de Mennesker, som dette Lovforslag angaar, og ogsaa var villig til at handle ud fra denne Forudsætning. Ud fra denne Betragtning kan jeg naturligvis kun takke det ærede Medlem for den Elskværdighed, han dermed har vist mig.

Jeg kan ikke sige andet end, at den højtærede Ministers Indledning i Dag — og jeg kunde ønske, at Formanden havde gjort sin Bemærkning, den Gang Ministeren begyndte sin Tale — laa temmelig langt udenfor det, dette Lovforslag egentlig drejer sig om. Jeg forstaar ikke, hvorfor Ministeren gav os denne længere Udvikling af Arbejdslønsforholdene her i Danmark, thi de Betragtninger, jeg gav Udtryk for i Forbindelse med dette Spørgsmaal, refererede sig jo til Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen havde fremsat, idet denne hævdede, at naar Forholdene var saaledes i vort Land, skyldtes det Arbejdsgivernes stædige Modstand og Utilbøjelighed til at give sig paa noget Punkt.

Nu staar jeg jo ikke her som Repræsentant for Arbejdsgiverforeningen, men den anden Part har dog ogsaa Ret til at blive hørt.

Da det ærede Medlem saa stærkt fremhævede Arbejdsgiverforeningen, tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at man ogsaa fra Arbejderside havde vist en fuldkommen